

Věra Strunka Náhlíková

Tým Masarykovy ZŠ Plzeň

Narodila se 17. března 1958 v Aši, kde vychodila ZŠ i SŠ. Po maturitě se odstěhovala do Plzně. V Plzni pracovala jako vychovatelka v internátech v Částkové ulici (1 rok) a pak na internátech Škoda, kde působila coby kulturní referentka až do devadesátých let.

Měla spoustu zajímavých zálib: hodně četla, od 15 let hrála na kytaru, zajímala se o knihy Jaroslava Foglara, chodila do přírody. V této době dostala přezdívkou Strunka a seznámila se s Petrem Vokounem Náhlíkem, svým budoucím manželem. Věnovala se trampingu, woodcraftu, folkové kapele Krůpěj a hudebnímu festivalu Porta. Přes svou oblibu Vinnetoua se seznámila s dívčím klubem Přátelé ze Země Nikoho a na konci 70. let do klubu vstoupila. Na začátku 80. let se spolu s klubem setkali s Jaroslavem Foglarem, kterého poté několikrát navštívili.

V 80. letech začala s přáteli vydávat samizdatový časopis Pajda, který na ni přitáhnul pozornost Státní bezpečnosti. Kromě časopisu pak vydávala i další texty (Václav Havel: Moc bezmocných). Státní bezpečnost si ji zvala na opakované výslechy. V roce 1988 uspořádala v Plzni spolu s přáteli besedu a autogramiádu Jaroslava Foglara a Káji Saudka, kteří byli v té době komunistickým režimem zakázáni.

Na konci osmdesátých let se spolu s manželem účastnili mnoha protestů proti komunistickému režimu (srpen 1988, říjen 1988, Palachův týden, 1. máj 1989). Při Palachovu týdnu proti nim agresivně zasáhly pořádkové složky. 17. 11. 1989 se zúčastnili akcí na Albertově, Vyšehradě, Rašínově náměstí a Národní třídě, odkud se jí podařilo uniknout, ale její manžel byl velmi vážně zraněn.

Po revoluci měla s manželem 3 děti. Její manžel vstoupil do politiky a oba jsou rádi, že konečně žijí ve svobodné a demokratické zemi.